

Fra power til flower - en hyldest til Aalborg

AF MARIA MADSEN

Kære Aalborg, jeg elsker dit temperament. Din sans for renhed og klarhed - imellem alt det myldrende. I din verden ser man bedst de rene farver - alt sammen her fra min altan på Vesterbro, begejstres kunsthåndværkeren Maria Madsen.

MIN BARNDOM var fuld af blomster, det begyndte med nelliker og endte med pelargonier og aurikler, men de skulle samme sted hen, de skulle til Aalborg. Min far kom fra en blomsterfamilie af 3. generation i Frederikshavn - to generationer hørte til GASA-Aalborg. Min mors families mest moderne medlem boede i et rækkehus i Hasseris, behøver jeg at sige mere? Aalborg, du min barndoms Lanterna Magica og Galleri Moderne!

Som ung konfirmand og pietist, spiste du mig af med en sort, bredskygget lærredshat, en omgang pomme-frites og en tur i Tivoli. Nu bor jeg på Vesterbro, hvor du råt & rart værner om min ramme, mens Iys & Iyd skifter i det uendelige. Aalborg, mit livs alfa & omega, i et øjeblik status, men ikke quo!

Fars opfindsomhed fremkaldte andres fantasi. Som ung, dynamisk handelsgartner, som der stod på rudekuperterne, omskabte han en grå, Peugeot pick-up. Skabelsen fra lad- til lastbil bestod i en gråmalet trækasse med låge. Mindes ikke manden med op-havsretten til bilens titel: »vunni-bilen«, men for dig der måske ikke forstår vendelbomål, betyder det frit oversat - orne-bilen! Det var dog langtfra bilens bestemmelse, den fragtede tre gange ugentlig »skønne blomster«, som far sagde, til Aalborg. På GASA gik forvalteren Bent og blomstrede, mens Kage-Jens talte penge. Den store gartnerhal var grå og trist, men blev som eksotiske destinationer i fars og mors rejsebøger, når den, især ved højtider, fyldtes med have af blomster.

Var hallen flot, når højtidsblomster smykkede den, ja, så var den vidunderlig, når der var store konkurrenceudstillinger med pre-

miering af de bedste blomster. Den forvandlede til et duft og farveorgie, krydret af springvand, damme og kunstige fugle. Spejlblanke sølvfade og kongelige porcelainsfigurer var blandt de statustunge premier. GASA holdt altid høj profil. Den årlige generalforsamling blev henlagt til Hotel Hvide Hus, hvor der vankede kaffe og kringele - og tanker om gode tider!

I kølvandet af den nødtvungne handelsrejse til Aalborg, fulgte de mange forretnings- og udstillingsbesøg med mor. Stærkest i min erindring står Borgporten på Vesterbro, et af datidens store varehuse. Det var i plasticens uskyldsrengdom. Jeg husker især de store shampooflasker herfra i syntetiske farver: Grøn, orange og lilla, tænk, at vi turde! Her myldrede det med mennesker! Anderledes var det i Algade hos

Brødrene Nielsen og på Nytorv hos Brugs-kunst, hvor de stilrene fremtrædelsesformer fandt plads, og jeg hinsides al fornuft, gik og løftede på de dyre ting, når en af »betentene« et øjeblik var ude af syne! Her kunne man altid høre en knappenål falde til jorden - her var det ikke alle der gik ind! Ofte gik turen forbi Pilegaards Antikvariat, når mors nye dille rasede, der var altid en. Så måtte hun læse og finde absolut alt denne forfatter havde bedrevet, Johannes Jørgensen, J.P. Jacobsen osv. På vej hjem i bilen spiste vi pelsjægerbrød fra Konditori Christine, hvor mor som ung sygeplejeelev på Nord, havde drukket chokolade med de nærmeste, når det gik højt, sagde hun!

Jeg kan ikke finde noget bedre udtryk end William Heinesens, benævnelsen for den lille olielampe med regnbuefarvet glas i et vin-

due, i en smøge i Thorshavn engang - når jeg skal beskrive min tur fra en landlig plet på landkortet, med en grå »vunni-bil« til Danmarks fjerde største by, i egenskab af at være et mindre barn. Det var farver, former, sanselighed og magi! Det var Lanterna Magica!

På Bundgårdsvej boede de så. En familie på fire. Begge voksne var udearbejdende. Hjemmet var en skueplads, hvor øje såvel som sind kunne hvile i de få velvagte møbler og brugsting. Her arbejdede og udviklede man sig. Stuens møblement bestod af et spisebord og 4 Y-stole, behøver jeg nævne den kendte arkitekt? Herover Ph-lampen, endvidere to blødere samtalestole, kunne det mon være safaristole, jeg mindes det ikke? Iøvrigt en stor, mørkeblå sovebriks, samt en enkel, lav egetræsskænk. Gulvet var belagt med kradsende kokos og billeder en saga blot! Det hele var et tre-dimensionelt billede, en installation! Køkkenet var selvsagt orange, drengenes værelser et spånpladeparadis med huller, huler og soveplads i selvvalgte farver, heldigvis grøn og blå, og gangens blikfang et stort, bølgende forhæng. Jo, det var i lappetidens guldalder. Udenfor holdt familiens bil, en Morris Mascot, kan det gøres bedre? Bo Bedre i Hasseris i Aalborg, men det ku' ligeså godt ha været i København!

Der kom nogen tunge år, hvor farverne fra Aalborg fortabte sig, som svage erindringer! En af fars hverdagspoesier: »Handl lokalt, så går du aldrig galt« fik pludselig en dybere klang. Det som før havde været et af barndommens højdepunkter, at præsentere tøj og andre nyanskaffelser fra Aalborg, var nu knap så smart! Alle skulle helst være ens. Anden dagen blev dog fejret i Aalborg, i al

stiltfærdighed. Vi vadede hvileløse rundt, bange for at træde udenfor, bange for at have for lidt at fortælle. Det blev til en tur i Salling, som berigede os alle med en bredskygget lærredshat, to af os valgte en sort. Bagefter gik vi på cafeteria og rundede turen af i Karolinelund, inden vi overgav os til hjemrejsen ved aftentid.

Først en årrække senere, havnede jeg en forelsket sommeraften, med en flok frederikshavnere, i Tivoli! Jeg husker kun ham! Og min nye bluse fra Hennes & Mauritz, som jeg havde prøvet i Kildeparken om eftermiddagen, hvor vi veninder havde slikket sol, før vi skulle møde d' Herrer! Sol og sommer jeg var 19 år, livet var lige begyndt - eller rettere sagt, jeg var lige begyndt!

Det er måske ingen tilfældighed, at jeg er gået i havn lige ved siden af vandet, så kan man altid ta' sig en tur! Det blev på Vesterbro! Den første måned, tog jeg gang på gang mig selv i at synge af fuld hals: »Jeg vil bo, på Vesterbro, mellem folk, jeg kan li« alt imens jeg skurede og skrubbete den nyhvervede residens, langs hovedpulsåren.

Kære Aalborg! Jeg elsker dit temperament! Din sans for renhed og klarhed, imellem alt det myldrende. I din verden ser man bedst de rene farver, Hydros røde, Codans blå, Nettos gule og Iysreguleringernes, livsalige grønne! Natten, som er sort som guld! Alt sammen set her fra min altan. Ligeså vild & voldsom, du er ved nattetide, når frk. Jomfru Ane lever sine inderste drømme ud, i en feberhed fantasi med Hr. Nielsen, ligeså blid & blød er du i morgenbadet, når søndagsklokkerne ringer fra Budolfi. Ringer for dig og for mig, mens jeg skriver for livet. Skriver for at forstå, fortælle og forvandle - skriver, skriver, skriver!